

Construïm resistències defensives per evitar que la Paraula en afecti massa. Pot resultar perillosa com una espasa molt afilada. Podria arribar a fons, i no hi estem disposats.

Hi ha trinxeres quasi inconscients. Les hem anat construint de mica en mica. Altres responen a una estratègia calculada des de la nostra mediocritat i seny racionalista. Temem que Déu ens sorprengui de forma exagerada.

Aquestes trinxeres serveixen per escoltar sense entendre massa, fan que la Paraula rellisqui i no ens porti molt lluny. A vegades són tan fortes que quan comença la proclamació de la Paraula en un instant ja estem distrets.

Vols començar a desmantellar la resistència?. No és qüestió d'un dia, però val la pena. Deixem que la Paraula sigui Paraula. Deixem que Déu sigui Déu.

1.- Aprèn a fer silenci. Tantes veus a l'hora no deixen escoltar la Veu. Silenci intern, del cor, i, si és possible, extern.

2.- Abans de llegir o escoltar la Paraula prega un moment al Senyor, que t'ajudi a obrir-te a Ella. N'hi ha prou amb una mirada.

3.- Repeteix interiorment una vegada i una altra aquella Paraula que t'ha afectat, i també aquella que t'ha relliscat. Repetint-la va entrant i es va desvetllant.

4.- Pregunta't per la teva por, o pel possible parany que frena la Paraula.

5.- Sobretot, demana a Jesús que la digui Ell a dintre teu, o que te la digui la seva Comunitat. Mai la paraula separada de la Persona.

Ànim, ves reduint les trinxeres, trenca les crostes.... que és Paraula de Vida, pronunciada per la Vida i per a la Vida.
